

Đ&u xuân, chùa làng nghi ngút h&ng tr&u, thi&n nam tín n& chen chúc nhau vào chánh đ&u n&ng h&ng bái Ph&t. Ng&ng i ra k& vào ng&ng c& xu&u nh& b&t t&n, m&t ai n&y đ&u vui t&ng i ph&n ch&n, y r&ng cu&c đ&i này không h& có đau kh& lo toan.. Nh&ng r&i, m&i ng&ng i ph&i cau mày nh&u m&t khi trông th&y m&t cô gái l& lòng đang l&ng v&ng ngoài sân chùa, h&t nh& ng&ng i t& hành tinh xa l& m&i xu&ng thăm trái đ&t.

Cô gái l& lòng vì n&i b&t gi&a đám đông do có m&t s&c đ&p mê h&n, ph&i công nh&n là tuy&t th& giai nhân. Dáng cao h&n m&t th&ng c& b&y. Tóc đen óng & ph& dài xu&ng l&ng. Nh&ng vòng đo lý t&ng. Đ&y đ&n và tr&ng tr&o. G&ng m&t kh& ái, sáng s&a. N&u không là hoa h&u hoa khô, thì cũng là ng&ng i m&u t&m c&ngôi sao. Không ai có th& nhận m&t b&c mình tr&ng cái Đ&p bao giờ. Có đ&u, ch& vì cô gái đã t& ch&n cho mình b& trang ph&c quá đ&c đ&u, quá qu&u g&.. Chi&c váy ng&n cũn c&n, t&ng nh& không còn ki&u nào ng&n h&n, khoe c&p giò dài kh&u g&i. Chi&c áo thun bó sát ôm l&y thân trên b&c l&a, thân áo tr&ng và thân áo sau đ&ng c& li&n l&c v&i nhau ch& b&ng hai s&i dây m&ng m&nh v&t qua hai bên b& vai tròn tr&a và đ&y đ&n. Đ&p không ch& vào đầu đ&ng, nh&ng n&u cô ta đang đ&ng trên sàn đ&ng, ho&c đi trên ph&c hoa r&c r& ngoài kia. Đ&ng này, cô ta l&i xu&t hi&n ngay ch&n già lam tôn nghiêm thanh t&nh m&i gây nên nh&ng n&i b&t bình t& nh&ng ng&ng i chung quanh. S& ph&n n&, ghê s& hi&n rõ trên g&ng m&t nh&ng ai nhìn th&y cô gái, nh&ng ch&a ai lên ti&ng th&ng th&n góp ý v&i con ng&ng i l& lòng, ch& m&i nghe nh&ng l&i ch& trách đ&m ti&u nho nh& phía sau l&ng ng&ng i đ&p.

M&t anh huynh tr&ng gia đình Ph&t t& b&ng c& l&i bên cô gái b&ng s& n& l&c phi th&ng, can đ&m t&t b&c, đ&a cho cô ta m&t chi&c áo tràng màu lam, gi&ng nh& nh&n:

- Chào ch&, ch& vui lòng m&c chi&c áo này vào, n&u c&n thì ch& có th& m&c luôn v& nhà, tôi r&t l&y làm hân h&nh khi đ&ng c& t&ng ch& nhân ngày đ&u năm m&i!

Cô gái tròn xoe đôi m&t, nhìn anh huynh tr&ng, r&i nhìn chi&c áo tràng v&i v& kinh ng&c, th&n nhiên l&c đ&u..

Anh huynh tr&ng b&c b&i, gi& chi&c áo tràng t&i, nói:

- Ch& làm &n m&c vào giùm cho. Đ&ng đ& m&i ng&ng i khó ch&u, và đ&ng đ& ch& tăng nhìn th&y

đồng c mà t n đồng đó!

Cô gái nhúu c p chân mây lá liễu, h i c c l c:

- Vì sao?

Anh huynh tr ng không còn t ch đồng c, câu g t:

- Ch còn ch a hi u vì sao ? N i đây là ch n tôn nghiêm, không ph i ch ch búa hay sân kh u k ch tr ng, cho nên trang ph c trên ng i ch không phù h p chút nào, r t ch ng m t m i ng i. Ch th t tình không bi t, hay gi b không bi t?

Cô gái phì c i, m t n c i t i t n tuy t đ p, l c đ u:

- Bi t làm gì đ v ng? Ai th y ch ng thì đ ng nhìn. M y ng i đi chùa l Ph t bái tng, hay là đ n đây đ nhìn ng m nhau? Ai tu n y ch ng, hãy đ cho tôi yên!

Anh huynh tr ng c ng h ng, không bi t ph i x sao, trong lúc nh t th i đành đ ng đ c ra đó v i chi c áo tràng trên tay. Th i may, có m t v s tr b c l i đ ng tr c cô gái, xá dài m t cái, c t gi ng t t n:

-A Di Đà Ph t! C a T Bi luôn r ng m đ ph đ chúng sanh, không phân bi t giàu nghèo sang hèn, tr già n nam... Nh ng, đ ng vì v y mà xem th ng ch n thanh t nh, t o nên phi n toái. Đi v i B t m c áo cà sa, đi v i ma m c áo gi y, ch ăn m c nh v y mà vào chùa, có khác nào báng b đ o giáo, xúc ph m Tam B o? Mong ch hoan h m c áo tràng vào cho...

Cô gái c i duyên dáng, h i:

- Thầy thầy tôi ăn mặc thế nào?

Vâng trả lời lúng túng:

- ... thì... rất đẹp ... không nghiêm túc kín đáo...và...

Cô gái đưa tay vuốt mái tóc, nhìn bạn đang suy nghĩ, thản nhiên nói:

- Thầy tu hành mà còn chấp quá! Tâm của thầy còn đang loạn. Lúc cần của thầy chấp được tình thế, vẫn còn vướng víu phạm tội. Tất nhiên hết, thầy nên đóng cửa nhốt tất cả khỏi nhìn thấy những điều bất thanh bất tịnh rồi phẫn nộ đàn bà!

Vâng trả lời xanh mặt, cúi đầu, mặt nhìn chăm chăm xuống đất, bước đi vào đám đông Phật tử ngoài sân... Cô gái cười nói mỉa mai, quay sang hỏi anh huynh trả lời:

- Anh có vui lòng cho tôi thỉnh thoảng của sự trì tri không? Tôi đang muốn đi vào vãn an ngài, và thỉnh thoảng đôi đi u...

Anh huynh trả lời ngượng ngùng, tất nhiên:

- Đừng vào thỉnh thoảng của thầy trì tri thì thôi là không nên chút nào.. Nhưng, có lẽ phải làm điều gì đó này, vì chức tình huống oái oăm khó xử này bây giờ, chỉ có thầy mới đi đầu khai tâm đầu cho thầy đi đầu phải!

Nói rồi, anh ta mời cô gái đi theo mình, băng qua đám đông, vào phía dãy nhà sau chánh điện. Anh ta đi vào phòng của mặt căn phòng, quay sang nói với cô gái:

Đang chờ a thi n

Tác Giả: Tâm Không Vĩnh H&#u
Thứ Ba, 10 Tháng 2 Năm 2009 21:29

- Chä vui lòng đang chờ ở đây mät lát, đợi tôi vào cáo bäch với thầy trò c, khi nào thầy đang ý tiếp khách, tôi sẽ ra mời chờ vào. Đäc chờ?

- Ô-kê!

Anh huynh trò đang nhún vai ngán ngäm, đưa tay gõ cửa ba cái. Bên trong có tiếng vọng ra: "Ai? Có n gì?". Anh huynh trò đang cao giọng:

- Bäch thầy, con là Tâm Tänh, huynh trò đang gia đình Phät t, có việc rất hä trọng cần cáo bäch với thầy!

Bên trong phòng vang lên giọng sang säng:

- Tâm Tänh đó à? Vào đi, cửa không khoá!

Anh huynh trò đang mở cửa, bước nhanh vào trong và đóng lại cánh cửa lại. Cô gái đang täm täm cäi, chờ đợi với vẻ háo häc.. Chäng mäi phút sau, cửa mở, anh huynh trò đang bước ra, nói:

- Chä đợi c phép vào. Nhä gì ý gì tä mät chút nhé!

Cô gái cäi khi y, bước vào phòng. Mät vẻ tăng tuổi đời läc tuổi đang ngồi trên chiếc phän mun đen bóng trong tä thä kiät già, ánh mät sáng rực rỡ chiếu xuống vào mät vị khách mời vào. Cô gái chäp tay xá ba cái, thưa:

- Bäch thầy, con có thể c mäc xin thầy điäm giáo...

Điền vào chỗ trống

Tác Giả: Tâm Không Vĩnh Háu
Thứ Ba, 10 Tháng 2 Năm 2009 21:29

- Cậu hỏi. Đây nghe.

- Bàch thầy, con ăn mặc như thế này, vào chùa là Phật bái tăng, rồi bố mẹ tôi nghe tôi chê trách chửi
trích, bố tăng phê bình bố tôi, xin hỏi thầy ai đúng ai sai?

- Ai cũng đúng. Ai cũng sai.

- Bàch thầy, nghe tôi phạm lỗi chấp đã đành, nhưng nghe tôi đã xuất gia tu hành mà vẫn nghe mẹ
nhưng chửi n là nghi giáo đồ đi đi bố tôi con, xin hỏi thầy là đúng hay sai?

- Vả sai, vả đúng!

- Sao là sai? Sao là đúng?

- Sai, vì tu hành mà chấp như thế nhưng đi u như thế. Đúng, vì giữ gìn thanh tịnh cho chốn già
lam tôn nghiêm, đó là bổn phận, là nhiệm vụ phải có Tam Bảo, học nghe Chánh Pháp!

- Con từng nghe rằng, nghe nói phải bay, thì ít ra cũng không bay mà gió bay, nhưng thì ít ra
gió cũng đứng mà do Tâm của con nghe đang đứng. Phải vậy chăng?

- Thật hay! Thật hay!

- Vậy, theo thầy thì con ăn mặc ra sao?

Động cơ a thi n

Tác Giả: Tâm Không Vĩnh H&u
Thứ Ba, 10 Tháng 2 Năm 2009 21:29

- Bình th&ng.

- Đáng trách hay đáng khen ?

- H&p th&i trang. Hi&n đ&i. G&n g&ng. Ti&t ki&m. N&u ng&&i m&c không h& th&y ng&&ng ngh&u, không chút g&&ng g&o, không ph&i âu lo, thông dong kh& đ&o xu&t nh&p nh& r&ng đ&p mây, thì th&t là đáng khen ng&i. N&u m&c vào mà luôn th&y b& gò bó, th&y nh& b& mang c&a n&, mang xích xi&ng, không tho&i mái đi đ&ng n&m ng&i thì th&t là đáng th&ng, t&i nghi&p, ch& không đáng trách!

Cô gái c&&i khanh khách ra đi&u thích thú. S& tr& trì b&t c&&i ha h&, ti&ng c&&i t& t&i vang đ&ng nh& đã rung chuy&n c& gi&n ng&i rong rêu c&a t&nh th&t. R&i im l&ng nh& t&. Cô gái c&t ti&ng:

- Th&y th&t cao thâm, v&ng nh& bàn th&ch!

- Có ph&i đó là m&c đích chính c&a cô khi ghé thăm b&n t&?

- ...

- Im l&ng, t&c đã thú nh&n.

- ...

- Cô mang m&t chút am hi&u giáo lý nhà Ph&t, m&t chút ki&n th&c c& b&n v& s& Tĩnh Đ&ng, c& tâm c& ý vào chùa đ& th& thách cái Tâm Đ&o c&a t&ng ni giáo đ&. S& c& ý làm cho ng&&i khác chao đ&o tâm ý chính là ác tâm, chính là đ&ng r&i đó!

- B&ch th&y, qu& đúng là con đ&ng. Nh&ng đâu ph&i th&y ng&&i đ&ng mà mình ph&i đ&ng theo, ph&i v&y không th&y?

Điền ng c a thi n

Tâm Không Vĩnh Hư
Th Ba, 10 Th 2 N 2009 21:29

- Phải nh quanh cô đ u là nh ng chúng sanh đang tu, còn tu, ch ch a có ai đ c đ o, ch a ai gi i thoát đ c mình!

- Ch có th y là tĩnh thôi sao?

- Vì đây là tĩnh th t. Tâm ng i ph i tĩnh, ph i tĩnh.

- Th y không trách con v chuy n ăn m c này th t sao?

- Không trách, mà còn khen. Áo qu n ch là ngo i v t. Chúng vô tri vô giác, không tĩ tình gì. Chúng là v t ngo i thân, không là m t b ph n c a thân th con ng i...

- Và thân th con ng i cũng ch là gi tĩ m...

- Ch là đ t, n c, gió, l a h i t t o nên. Thân xác này còn là th bên ngoài, hu ng chi là qu n v i áo, xiêm v i y?

- Ch cái Tâm bên trong m i là quan tr ng?

- Tính đ ng đ u t n i y. Cho nên, n u cô đã có gan ăn m c h hang thi u th n v i vóc đ vào c a thi n, thì hãy phát huy thêm b n lĩnh mà trút b h t xiêm y gi tĩ m ra kh i tĩ m thân gi tĩ m ngay n i đây đi!

- ...

- Trút b h t đi!

S& tr& tr& quát lên. Cô gái gi& t b& n mình, v& i qu& m& p xu& ng, đ& u đ& p đ& t m& y cái. S& l& i quát:

- Trút h& t. R& i đi ra ngoài, đ& o m& t vòng v& n c& nh mau đi!

- B& ch th& y... con không dám. Con không dám .Con xin đ& p đ& u t& t& i. Đ& i n th& y đã khai tâm đ& m đ& o!

... Anh huynh tr& ng đ& ng ch& ngoài hành lang v& i ru& t nóng gan sôi, c& nh& đang đ& ng trên t& ki& n b& nh& t.. Và r& i, cánh c& a t& nh th& t đã m& toang. Cô gái l& l& ung đã b& c ra ngoài v& i v& m& t r& ng r& t& i vui. L& l& ung h& n, trên ng& i cô ta đang m& c m& t chi& c áo nh& t bình c& a tăng chúng. Cô gái c& i chào anh huynh tr& ng, b& c tho& tho& t h& ng v& phía chánh đ& n. Anh huynh tr& ng l& i, b& c nhón chân l& i khép cánh c& a t& nh th& t th& t nh& nh& ng. R& i anh ch& p tay xa ba cái v& phía bên trong cánh c& a vô tri, nói:

- Qu& đúng là ch& có th& y m& i tr& đ& c qu& s& ma v& ng!

Anh ta th& ph&o nh& nh& m. Đ& u năm vui th& t. Th& t là vui.